

Nr 165.

Av herr **Ericsson, Carl Eric** och herr **Mannerskantz**, om anordnande av bombsäkra skyddstunnlar för undervattensbåtar.

Under de sista åren har vår försvarsmakt utrustats med mycken värdefull och dyrbar krigsmateriel. Det är naturligtvis av största vikt — både i fredstid och vid krigstillfälle — att denna icke i onödan utsättes för risker.

Nu nämnda synpunkt förtjänar av naturliga skäl alldeles särskilt beaktande, då det gäller örlogsfartygen. Dessa böra ha möjlighet att mellan sina operationer uppsöka förtöjningsplatser, där de, ostörda av fienden, kunna rustas, överses och undergå mindre reparationer, och där personalen kan beredas erforderlig vila. Med hänsyn till det moderna luftkrigets natur är det högeligen önskvärt, att sådana förtöjningsplatser äro bombsäkra, och det är välbekant att man med hänsyn härtill i vissa utländska mariner utrustat ubåtsbaserna med bombsäkra »ubåtshangarer».

Det effektivaste och billigaste bombskyddet erhålles i särskilda, för fartygen avsedda tunnlar som insprängas i berg. Svenska kusten är tämligen rik på berg av sådan omfattning, att bergrum för åtminstone lätta fartyg kunna anordnas. Till en början är det därför angeläget, att bombsäkra skyddstunnlar ordnas för åtminstone ubåtar. Så vitt vi kunnat finna förekommer i årets statsverksproposition ingen antydning om att Kungl. Maj:t övervägt denna sak.

Kostnaderna för en ubåtstunnel för tre fartyg är omkring 1 000 000 kronor. Det synes oss angeläget, att frågan om dylika ubåtstunnlar snarast möjligt upptages till allvarliga överväganden.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag snarast möjligt angående utförande av erforderliga bombsäkra ubåtstunnlar.

Stockholm den 22 januari 1944.

Eric Ericsson.

Axel Mannerskantz.